

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. gruodžio 1 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Reglamentas (ES) Nr. 1243/2012 — Teisinio pagrindo pasirinkimas — SESV 43 straipsnio 2 ir 3 dalys — Politinis sprendimas — Menkių išteklių daugiametis planas“

Sujungtose bylose C-124/13 ir C-125/13

dėl 2013 m. kovo 14 d. pagal SESV 263 straipsnį pareiktų ieškinių dėl panaikinimo

Europos Parlamentas, atstovaujamas I. Liukkonen, L. Knudsen ir R. Kaškina, nurodęs adresą dokumentams įteikti Liuksemburge (C-124/13),

Europos Komisija, atstovaujama A. Bouquet, K. Banks ir A. Szmytkowska, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge (C-125/13),

ieškovai,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą E. Sitbon, A. de Gregorio Merino ir A. Westerhof Löfflerová, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

palaikomą:

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos M. Sampol Pucurull ir N. Díaz Abad,

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme ir C. Candat,

Lenkijos Respublikos, atstovaujamos B. Majczyna, M. Nowacki ir A. Miłkowska,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano (pranešėjas), kolegijų pirmininkai R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadžiev ir F. Biltgen, teisėjai J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund, C. Vajda ir S. Rodin,

generalinis advokatas N. Wahl,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. vasario 24 d. posėdžiui,
susipažinęs su 2015 m. gegužės 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškiniais Europos Parlamentas ir Europos Komisija prašo panaikinti 2012 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1243/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1342/2008, nustatantis menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiamečių planą (OL L 352, p. 10, toliau – ginčijamas reglamentas).

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 2371/2002

- 2 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką (OL L 358, p. 59; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 5 t., p. 460, toliau – pagrindinis reglamentas) buvo panaikintas 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, p. 22).
- 3 Pagrindinio reglamento 6 ir 7 konstatuojamosios dalys buvo suformuluotos taip:
  - „(6) Tausojančio naudojimo tikslą galima efektyviau pasiekti daugiamečės žuvininkystės valdymo priemonėmis, apimančiomis saugiose biologinėse ribose esančių išteklių daugiamečius valdymo planus. Jeigu peržengiamos saugios biologinės išteklių ribos, svarbiausiu prioritetu tampa daugiamečių atkūrimo planų sudarymas. Pagal mokslines rekomendacijas šiems ištekliams atkurti gali reikėti žymiai sumažinti žvejybos pastangas.
  - (7) Tokiuose daugiamečiuose planuose turi būti nustatyti atitinkamų išteklių tausojančio naudojimo tikslai, žvejybos taisyklės, pagal kurias būtų skaičiuojamos metinių sugavimų ir (arba) žvejybos pastangų ribos, ir numatytos kitos ypatingos valdymo priemonės, taip pat įvertintas poveikis kitoms gyvūnų rūšims.“
- 4 Minėto reglamento 1 straipsnyje bendrosios žuvininkystės politikos (BŽP) taikymo sritis buvo apibrėžta taip:
  - „1. [BŽP] turi apimti gyvųjų vandens išteklių apsaugą, valdymą ir naudojimą, akvakultūrą ir žuvininkystės bei akvakultūros produktų perdirbimą ir prekybą, kai ši veikla vykdoma valstybių narių teritorijoje arba Bendrijos vandenyse arba kai ją vykdo Bendrijos žvejybos laivai arba valstybių narių piliečiai, nepažeidžiant vėliavos valstybės tiesioginės atsakomybės.
  2. [BŽP] turi numatyti aiškias priemones, susijusias su:
    - a) gyvųjų vandens išteklių apsauga, valdymu ir naudojimu;

<...>“

5 To paties reglamento 2 straipsnio 1 dalyje BŽP tikslai buvo apibrėžti taip:

„[BŽP] turi garantuoti, kad gyvieji vandens išteklių būtų naudojami užtikrinant tausojančias ekonomines, aplinkos ir socialines sąlygas.

Tuo tikslu Bendrija turi imtis atsargos principų, skirtų saugoti ir apsaugoti gyvuosius vandens išteklius, numatyti tausojančių jų naudojimą ir sumažinti žvejybos poveikį jūros ekosistemoms. Ji turi siekti progresyviai įgyvendinti ekosistema paremtą žvejybos valdymo būdą, <...>“

6 Pagrindinio reglamento 4 straipsnio, nustačiusio priemones, kurių turi būti imtasi tvarumo tikslui pasiekti, 2 dalyje buvo numatyta:

„Jose gali būti nurodomos kiekvienai išteklių rūšiai ar išteklių grupėms skirtos priemonės, taikomos ribojant mirtingumą dėl žvejybos ir žvejybos poveikį aplinkai tokiais būdais:

a) priimant atkūrimo planus pagal 5 straipsnį;

b) priimant valdymo planus pagal 6 straipsnį;

<...>“

Reglamentas (EB) Nr. 1342/2008

7 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1342/2008, nustatantį menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiamečių planą ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 423/2004 (OL L 348, p. 20, ir klaidų ištaisymas OL L 231, 2010, p. 6), pagal EB sutarties 37 straipsnį priėmė Europos Sąjungos Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Parlamentu.

8 Šio reglamento 7 ir 9 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(7) Siekiant užtikrinti, kad būtų įgyvendinti tikslai, susiję su mirtingumo dėl žvejybos koeficientu, ir sudaryti sąlygas sumažinti į jūrą išmetamų žuvų kiekį, reikia nustatyti ir daugiamečią strategiją atitinkančias žvejybos galimybes, išreikštas žvejybos pastangomis. <...>“

<...>

(9) Sugautų kiekių apribojimų nustatymas ir paskirstymas, mažiausių ir prevencinių išteklių kiekių bei mirtingumo dėl žvejybos koeficientų nustatymas, taip pat didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų nustatymas kiekvienai valstybei narei bei kiekvienai žvejybos pastangų grupei ir šiame reglamente nustatytos žvejybos pastangų sistemos netaikymas tam tikroms laivų grupėms yra [BŽP] labai svarbios priemonės. <...>“

9 Minėto reglamento 5 straipsnyje nurodytas menkių išteklių atkūrimo plano tikslas – užtikrinti, kad šie „išteklių būtų tausiai naudojami taikant didžiausio tausojamąją žvejybą užtikrinančio sužvejojusių žuvų kiekio principą“. Remiantis šio 5 straipsnio 2 ir 3 dalimis, šis tikslas turi būti pasiekiamas išlaikant atitinkamą menkių mirtingumo koeficientą.

10 Šiam tikslui pasiekti to paties reglamento 6–10 straipsniuose numatytos konkrečios bendro leidžiamo sugauti kiekio (BLSK) nustatymo kiekvienais metais taisyklės, o jo 11–17 straipsniuose – žvejybos pastangų ribojimo taisyklės.

- 11 Būtent Reglamento Nr. 1342/2008 9 straipsnyje iki šio reglamento pakeitimo ginčijamu reglamentu buvo numatytos išsamios BLSK nustatymo neturint pakankamai duomenų taisyklės, kai šio reglamento 7 ir 8 straipsniuose numatytos BLSK nustatymo taisyklės negalėjo būti taikomos dėl to, kad trūksta pakankamai tikslios ir reprezentatyvios informacijos. Be to, šio reglamento 12 straipsnyje buvo nustatytas didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų apskaičiavimo būdas.

Ginčijamas reglamentas

- 12 Ginčijamo reglamento 3–5 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(3) Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetui (ŽMTEK) atlikus menkių išteklių plano veiksmingumo mokslinį įvertinimą buvo nustatyta keletas su menkių išteklių plano sudarymu ir veikimu susijusių problemų. Nekeldamas klausimo dėl menkių išteklių plano tikslų, ŽMTEK padarė išvadą, kad vargu ar tų tikslų bus pasiekta per tam tikrą laikotarpį, kuris atitiktų 2002 m. Johanesburge įvykusio Pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimo tvaraus vystymosi klausimais išvadas, jeigu nebus ištaisytos menkių išteklių plano modelio klaidos, kurios, be kita ko, yra susijusios su 9 ir 12 straipsnių taikymu;

(4) <...> Nors automatiškai taikyti BLSK metinius 25 % sumažinimus buvo numatyta tik išimtinėmis aplinkybėmis, nuo 2009 m. iki 2012 m. jie buvo taikomi reguliariai. Todėl įsigaliojus menkių išteklių planui atitinkamų rajonų BLSK buvo gerokai sumažinti; toliau automatiškai taikant mažinimus atitinkamuose rajonuose būtų faktiškai sustabdyta menkių žvejybos veikla. ŽMTEK atliktame moksliniame vertinime nurodoma, kad norint pasiekti menkių išteklių plano tikslus kai kuriais atvejais būtų tikslingiau leisti suteikti daugiau lankstumo, kad būtų atsižvelgta į mokslines rekomendacijas kiekvienu atskiru atveju. Todėl, siekiant įtvirtinti minėtą lankstumą, tikslinga esant tam tikroms sąlygoms leisti sustabdyti metinių BLSK sumažinimų taikymą arba nustatyti alternatyvų BLSK lygį, nesukeliant pavojaus menkių išteklių plano tikslų įvykdymui;

(5) <...> didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos buvo sumažintos 25 % per metus nuo 2009 m. iki 2012 m. tuose rajonuose, kuriems taikomas 9 straipsnis, ir gerokai sumažintos tuose rajonuose, kuriems taikomas 8 straipsnis. <...> Toliau automatiškai taikant metinių pastangų sumažinimus nepavyktų pasiekti menkių išteklių plano tikslų, bet būtų daromas didelis ekonominis ir socialinis poveikis tuos pačius įrankius naudojantiems, tačiau daugiausia kitų rūšių žuvis (ne menkes) žvejojantiems laivyno segmentams. Todėl tikslinga taikyti lankstesnę požiūrį, kuriuo remiantis būtų galima sustabdyti automatišką metinių žvejybos pastangų sumažinimų taikymą nesukeliant pavojaus menkių išteklių plano tikslų įvykdymui.“

- 13 Ginčijamo reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje nurodytos priežastys, dėl kurių šis reglamentas, kuriuo buvo pakeisti Reglamento Nr. 1342/2008 9 ir 12 straipsniai, buvo priimtas remiantis SESV 43 straipsnio 3 dalimi, o ne SESV 43 straipsnio 2 dalimi.

- 14 Minėta konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„9 ir 12 straipsnių pakeitimais nustatomos išsamios konkrečios taisyklės žvejybos galimybėms nustatyti taikant BLSK ir žvejybos pastangų apribojimus. Jais pritaikomos šiuo metu galiojančios žvejybos galimybių nustatymo taisyklės nekeičiant menkių išteklių plano tikslo. Todėl tai yra priemonės, kuriomis nustatomi ir skiriami [paskirstomi] BLSK ir žvejybos pastangų apribojimai, ir jos negali būti laikomos nei bendrą žuvininkystės rinkų organizavimą nustatančiomis nuostatomis, nei nuostatomis, kurios būtinos [BŽP] tikslams pasiekti.“

- 15 Šio reglamento 1 straipsnio 1 punkte, kuriuo pakeistas Reglamento Nr. 1342/2008 9 straipsnis, numatyta speciali BLSK nustatymo tvarka:

„1. Jei neturima pakankamai informacijos BLSK nustatyti pagal 7 straipsnį, Kategato sąsiauryje, rajone į vakarus nuo Škotijos ir Airijos jūroje nustatomi mokslinėse rekomendacijose nurodyto lygio menkių išteklių BLSK. Tačiau, jei mokslinėse rekomendacijose nurodytas BLSK lygis yra daugiau kaip 20 % didesnis už ankstesnių metų BLSK, nustatomi 20 % didesni nei ankstesniais metais BLSK, arba jei mokslinėse rekomendacijose nurodytas lygis yra daugiau kaip 20 % mažesnis už ankstesnių metų BLSK, nustatomi 20 % mažesni nei ankstesniais metais BLSK.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, tais atvejais, kai mokslinės rekomendacijos rodo, kad specializuota žvejyba neturėtų būti vykdoma ir kad:

- a) priegauda turėtų būti kuo labiau sumažinta arba sumažinta iki mažiausio įmanomo lygio ir (arba)
- b) sužvejojamas menkių kiekis turėtų būti sumažintas iki mažiausio įmanomo lygio,

Taryba gali nuspręsti netaikyti metinio BLSK patikslinimo vėlesniais metais arba kelis vėlesnius metus, su sąlyga, kad BLSK nustatomas tik priegaudai.

3. Jei neturima pakankamai informacijos BLSK nustatyti pagal 8 straipsnį, menkių išteklių BLSK Šiaurės jūroje, Skagerako sąsiauryje ir rytinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje nustatomi taikant *mutatis mutandis* šio straipsnio 1 ir 2 dalis, nebent per konsultacijas su Norvegija būtų nustatytas kitoks BLSK lygis.

4. Jei mokslinės konsultacijos rodo, kad 8 straipsnio 1–4 dalyse nustatytų taisyklių taikymas nėra tinkamas plano tikslams pasiekti, Taryba, nepaisydama pirmiau minėtų nuostatų, gali nuspręsti dėl alternatyvaus BLSK lygio.“

- 16 Ginčijamo reglamento 1 straipsnio 2 punkto a papunktis suformuluotas taip:

„[Reglamento Nr. 1342/2008 12 straipsnio] 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Sudėtinėms žvejybos pastangų grupėms, kurių bendro sužvejojamų menkių kiekio procentinė dalis pagal 3 dalies d punktą yra 20 % arba daugiau, taikomi metiniai patikslinimai. Atitinkamų grupių didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos apskaičiuojamos taip:

- a) jei taikomas 7 ar 8 straipsnis, bazinė vertė patikslinama taikant tokią procentinę vertę, kuria yra patikslintas pagal šiuos straipsnius taikomas mirtingumo dėl žvejybos koeficientas;
- b) jei taikomas 9 straipsnis, bazinė žvejybos pastangų vertė patikslinama tokia procentine verte, kokia, palyginti su ankstesniais metais, yra patikslinamas BLSK.““

- 17 Ginčijamo reglamento 1 straipsnio 2 punkto b papunktis, kuriuo į Reglamento Nr. 1342/2008 12 straipsnį įterpiama nauja 6 dalis, suformuluotas taip:

„pridedama ši dalis:

„6. Nukrypstant nuo 4 dalies, jei didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos sumažinamos ketverius metus iš eilės, Taryba gali nuspręsti didžiausioms leidžiamoms žvejybos pastangoms vienus ar kelerius tolesnius metus metinio patikslinimo netaikyti.““

Faktinės bylos aplinkybės

- 18 2012 m. rugsėjo 12 d. Komisija pateikė pasiūlymą dėl Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 1342/2008 (COM(2012) 498 *final*), siekdama patobulinti ir išaiškinti pastarojo nuostatas.
- 19 Šis reglamento pasiūlymas buvo pagrįstas SESV 43 straipsnio 2 dalimi ir juo siekiama išspręsti tam tikras problemas, susijusias su Reglamente Nr. 1342/2008 numatyto menkėms skirto plano įgyvendinimu. Jame buvo numatyti tokie pakeitimai:

- minėto reglamento 4 straipsnio pakeitimas; juo paaikškinamas metodas, kuriuo turi vadovautis valstybės narės apskaičiuodamos žvejybos pastangų apribojimus,
  - to paties reglamento 9 straipsnio pakeitimas, susijęs su BLSK nustatymo būdu, kai 7 ir 8 straipsniuose numatytos įprastinės skaičiavimo taisyklės negali būti taikomos dėl to, kad neturima pakankamai informacijos,
  - Reglamento Nr. 1342/2008 11 straipsnio pakeitimas, susijęs su žvejybos pastangų valdymo sistemos netaikymo tam tikroms laivų grupėms procedūros supaprastinimu,
  - šio reglamento 12 straipsnio pakeitimas, susijęs su žvejybos pastangų apribojimais ir pagrįstas tikslu lanksčiai ir individualiai vertinti, t. y. tuo pačiu tikslu, kurio siekiama pasiūlytu minėto reglamento 9 straipsnio pakeitimu,
  - to paties reglamento 12 straipsnio pakeitimas, kuriuo į šį straipsnį būtų įterpta nauja 6 dalis, leidžianti Tarybai didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų nebemažinti tuo atveju, kai žvejybos pastangų ribos buvo mažinamos ketverius metus iš eilės,
  - Reglamento Nr. 1342/2008 13 straipsnio pakeitimas, kuriuo siekiama panaikinti įvairių kalbinių versijų aiškinimo skirtumus dėl vienos iš sąlygų, leidžiančių pasinaudoti papildomomis žvejybos pastangomis,
  - šio reglamento 14 straipsnio pakeitimas, kuriuo siekiama sugriežtinti valstybėms narėms taikomus įpareigojimus spręsti didelio į jūrą išmetamų žuvų kiekio klausimą ir užtikrinti minėto reglamento 11 ir 13 straipsniuose numatytą skatinimo priemonių veiksmingą priežiūrą ir kontrolę, ir
  - to paties reglamento 32 straipsnio pakeitimas, kuriuo įterpiamas su komiteto procedūra susijęs straipsnis.
- 20 2012 m. gruodžio 19 d. Taryba, kaip teisinį pagrindą pasirinkusi SESV 43 straipsnio 3 dalį, ginčijamu reglamentu priėmė ne visas reglamento pasiūlymo COM(2012) 498 *final* nuostatas, o tik pakeitimus, susijusius su Reglamente Nr. 1342/2008 9 ir 12 straipsniais.
- 21 Į Žemės ūkio ir žuvininkystės tarybos posėdžio, per kurį buvo priimtas ginčijamas reglamentas, protokolą buvo įtrauktas Komisijos pareiškimas. Šis pareiškimas suformuluotas taip:

„Komisijos nuomone, Reglamentas Nr. 1342/2008 <...>, pagal teisėkūros procedūrą remiantis senąja sutartimi (EB sutartimi) priimtas aktas, turi būti pakeistas taikant įprastą teisėkūros procedūrą, kaip šiuo metu numatyta SESV.

Todėl Komisija mano, kad [šio reglamento] 8, 9 ir 12 straipsnių Taryba negali pakeisti taikydama SESV 43 straipsnio 3 dalyje nurodytą ne teisėkūros procedūrą. Be to, [minėto reglamento] materialinio 8, 9 ir 12 straipsnių turinio negalima aiškinti taip, kad jį apima žodžiai „priemonės dėl žvejybos galimybių nustatymo ir paskirstymo“.

Posėdžio pirmininko pasiūlymas išskaidyti Komisijos pasiūlymą ir priimti [to paties reglamento] 8, 9 ir 12 straipsnių pakeitimą pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį <...> pažeidžia Sutartį. Todėl Komisija palaiko savo pirminį pasiūlymą, įskaitant pasirinktą jo teisinį pagrindą, t. y. SESV 43 straipsnio 2 dalį <...>, ir pasilieka galimybę pasinaudoti Sutartyje numatyta teise apskūsti Tarybos atliktą [Reglamento Nr. 1342/2008] pakeitimą.“

- 22 Ginčijamas reglamentas buvo paskelbtas 2012 m. gruodžio 21 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigaliojo 2012 m. gruodžio 22 d.
- 23 Manydami, kad minėtas reglamentas buvo priimtas remiantis klaidingu teisiniu pagrindu ir turėjo būti pagrįstas SESV 43 straipsnio 2 dalimi, Parlamentas (byloje C-124/13) ir Komisija (byloje C-125/13) pareiškė nagrinėjamus ieškinius.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 24 Parlamentas ir Komisija prašo Teisingumo Teismo panaikinti ginčijamą reglamentą ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas. Komisija taip pat prašo palikti galioti šio reglamento padarinius protingą laikotarpį po šio sprendimo paskelbimo, t. y. daugiausia vienus metus, skaičiuojant nuo kitų metų po šio sprendimo priėmimo sausio 1 d.
- 25 Taryba prašo Teisingumo Teismo atmesti ieškinius ir priteisti iš Parlamento ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas. Nepatenkinus šio reikalavimo, jeigu Teisingumo Teismas minėtą reglamentą panaikintų, Taryba prašo pagal SESV 264 straipsnį palikti galioti šio reglamento padarinius.
- 26 2013 m. balandžio 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-124/13 ir C-125/13 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.
- 27 2013 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai ir Lenkijos Respublikai buvo leista įstoti į abi bylas palaikyti Tarybos reikalavimų.

Dėl ieškinių

- 28 Byloje C-124/13 Parlamentas nurodo vienintelį ieškinio pagrindą, grindžiamą teisės klaida pasirenkant SESV 43 straipsnio 3 dalį kaip ginčijamo reglamento teisinį pagrindą.
- 29 Šis ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmoje dalyje Parlamentas tvirtina, kad kaip žuvų išteklių apsaugos ir valdymo priemonė kiekvienas daugiametis planas, kaip nagrinėjamas šiose bylose, yra tik su BŽP tvarumo ir apsaugos tikslais susijusių nuostatų visuma, dėl to jis visas turi būti priimtas pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį. Antroje dalyje Parlamentas teigia, kad visas reglamento pasiūlymas COM(2012) 498 *final* turėjo būti priimtas remiantis SESV 43 straipsnio 2 dalimi. Išskaidžiusi šį pasiūlymą ir minėtu reglamentu priėmusi tik kai kuriuos Komisijos pasiūlytus pakeitimus, Taryba, rinkdamasi procedūrinį būdą, neatsižvelgė į Teisingumo Teismo praktiką, susijusią su Sąjungos teisės akto teisinio pagrindo pasirinkimu.
- 30 Byloje C-125/13 Komisija nurodo tris ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės klaida, susijusia su SESV 43 straipsnio 3 dalies, kaip ginčijamo reglamento teisinio pagrindo, pasirinkimu. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės klaida, susijusia su Tarybos taikyta procedūra, pagal kurią priimant šį reglamentą nepagrįstai neįtraukti Parlamentas ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas Komisijos pateikto reglamento pasiūlymo iškraipymu, pažeidžiant jos turimą išimtinę iniciatyvos teisę.

Šalių argumentai

- 31 Parlamento ieškinio vienintelio pagrindo pirmoje dalyje ir Komisijos ieškinio pirmajame pagrinde šios institucijos tvirtina, kad priimdama ginčijamą reglamentą pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį, o ne jo 2 dalį Taryba padarė teisės klaidą.
- 32 Jų manymu, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai SESV 43 straipsnio 3 dalis yra nuo šio straipsnio 2 dalyje numatytos įprastos teisėkūros procedūros taikymo leidžianti nukrypti nuostata, dėl to ši 3 dalis, kiek tai susiję su jos taikymo sritimi, turi būti aiškinama siaurai. Taigi tik priemonės, kuriomis aiškiai siekiama „nustatyti ir paskirstyti konkrečias žvejybos galimybes“, galėtų būti priimamos remiantis šia 3 dalimi. Tačiau jeigu aktu siekiama kito su BŽP susijusio tikslo nei vien žvejybos kvotų skyrimas, šis aktas turėtų būti priimtas remiantis SESV 43 straipsnio 2 dalimi.
- 33 Šiuo klausimu ieškovai teigia, kad pagal šią pastarąją nuostatą įprasta teisėkūros procedūra yra įprasta sprendimų priėmimo procedūra nuostatoms, kurių reikia siekiant BŽP tikslų, priimti, o SESV 43 straipsnio 3 dalimi Tarybai tik suteikiami riboti specifiniai įgaliojimai priimti ne pagal teisėkūros procedūrą priimamus įgyvendinimo aktus *sui generis*, susijusius su BLSK nustatymu.
- 34 Dėl to ieškovai mano, kad SESV 43 straipsnio 3 dalyje esantys žodžiai „priemonės dėl <...> žvejybos galimybių nustatymo ir skyrimo [paskirstymo]“ turi būti aiškinami taip, kad Taryba, remdamasi šia nuostata, gali priimti ne priemones, kurios padėtų įgyvendinti BŽP tikslus, o tik ne pagal teisėkūros procedūrą priimamus reglamentus arba įgyvendinimo aktus, susijusius su žvejybos galimybių nustatymu ir paskirstymu. Iš tiesų, kaip matyti iš pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 punkto, „žvejybos galimybės“ turi būti suprantamos kaip „kiekybiškai nusakyta juridinė teisė žvejoti, išreikšta sugavimais ir (arba) žvejybos pastangomis“.
- 35 Tačiau ginčijamo reglamento atveju taip nėra. Iš tiesų, visų pirma iš pagrindinio reglamento 7 konstatuojamosios dalies, 5 bei 6 straipsnių ir Reglamento Nr. 1342/2008 5 straipsnio matyti, kad daugiamečiais planais, t. y. atkūrimo ir valdymo planais, siekiama apsaugoti žuvų išteklius ir taip jais svariai padedama įgyvendinti pagrindinį BŽP tikslą tausiai naudoti šiuos išteklius.
- 36 Todėl, kadangi daugiamečiai planai yra priemonės, leidžiančios įgyvendinti BŽP tikslus, šiuos planus nustatantys ar keičiantys teisės aktai, pavyzdžiui, ginčijamas reglamentas, turėtų būti laikomi „reikalingais“, kaip tai suprantama pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį, BŽP tikslams pasiekti ir dėl to turėtų būti priimami laikantis šioje nuostatoje numatytos įprastos sprendimų priėmimo procedūros.
- 37 Ieškovai priduria, kad minėtu reglamentu pakeistos teisėkūros nuostatos, priimtose remiantis EB 37 straipsniu, kuris, prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai, buvo bendras teisėkūros aktų žuvininkystės srityje priėmimo teisinis pagrindas. Kadangi ši straipsnį pakeitė SESV 43 straipsnio 2 dalis, atsižvelgiant į procedūrų lygiagretumą, visi teisėkūros aktai šioje srityje turėtų būti priimami pagal pastarojoje nuostatoje numatytą įprastą sprendimų priėmimo procedūrą. Be to, kadangi pagrindinio reglamento 20 straipsnio nuostatos buvo perkeltos į SESV 43 straipsnio 3 dalį, priimant ne teisėkūros aktus reikėtų remtis šia pastarąja nuostata.
- 38 Taryba, palaikoma Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos ir Lenkijos Respublikos, atmeta ieškovų argumentus ir teigia, kad ginčijamas reglamentas yra būtent su žvejybos galimybių nustatymu ir paskirstymu susijusi priemonė, dėl to jis teisingai buvo pagrįstas SESV 43 straipsnio 3 dalimi.
- 39 Šiuo klausimu Taryba pirmiausia pažymi, kad ieškovų aiškinimui dėl SESV 43 straipsnio 3 dalies taikymo ESV sutartyje nėra jokio pateisinimo. Iš tiesų, SESV 43 straipsnio 2 ir 3 dalys, kurios buvo įtrauktos Lisabonos sutartimi, pakeitė vieną nuostatą, būtent EB 37 straipsnį, kuris buvo daugelio teisės aktų žemės ūkio ir žuvininkystės srityje priėmimo teisinis pagrindas. Vien dėl šios aplinkybės ieškovai negali tvirtinti, kad kiekvienu atveju, kai prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai buvo taikomas EB 37 straipsnis, nuo šiol automatiškai reikia remtis SESV 43 straipsnio 2 dalimi.

- 40 Be to, Taryba teigia, kad, SESV 43 straipsnio 3 dalyje sąmoningai vartodami žodžius „priemonės dėl“ žvejybos galimybių nustatymo ir paskirstymo, ESV sutarties autoriai norėjo į šios nuostatos taikymo sritį įtraukti priemones, kurios yra platesnės nei žvejybos galimybių nustatymas ir paskirstymas siaurąja prasme. Dėl pernelyg siauro aiškinimo, kad į SESV 43 straipsnio 3 dalies taikymo sritį nepatenka tam tikros priemonės, aiškiai nurodytos minėtoje nuostatoje, būtų pažeidžiamos šia nuostata Tarybai suteiktos prerogatyvos ir nesilaikoma pagrindinių institucinės pusiausvyros taisyklių, įtvirtintų ESS 13 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią „[k]iekviena institucija veikia neviršydamą Sutartyse jai suteiktų įgaliojimų ir laikydamasi jose nustatytų procedūrų, sąlygų bei tikslų <...>“.
- 41 Taigi Taryba atmeta ieškovų argumentus, kad tuo atveju, jei priemonė gali būti laikoma reikalinga BŽP tikslams pasiekti, ši priemonė būtinai turi būti priimta pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį. Jos teigimu, SESV 43 straipsnio 2 ir 3 dalys iš tiesų yra pirminėje teisėje nustatyti savarankiški teisiniai pagrindai, todėl rėmimasis šia 3 dalimi negali būti siejamas su jokia sąlyga, pavyzdžiui, kad prieš tai būtų priimtas aktas pagal minėtą 2 dalį.
- 42 Dėl to Taryba tvirtina, kad Reglamento Nr. 1342/2008 9 straipsnio ir 12 straipsnio 4 ir 6 dalių pakeitimo, nustatyto ginčijamo reglamento 1 straipsnyje, taikymas tiesiogiai, privalomai ir automatiškai turi įtakos žvejybos galimybių nustatymui ir paskirstymui. Taigi ieškovai negali pagrįstai tvirtinti, kad šie pakeitimai turėjo įtakos menkėms skirto daugiamečio plano, kuris vis dar apibrėžtas nepakeistame Reglamento Nr. 1342/2008 5 straipsnyje, tikslui. Priešingai, kaip aiškiai matyti išanalizavus ginčijamo reglamento tikslus ir turinį, minėtais pakeitimais siekiama pritaikyti priemones, leidžiančias įgyvendinti šį tikslą, t. y. BLSK nustatymo taisykles ir žvejybos pastangų apribojimus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 43 Parlamento ieškinio vienintelio pagrindo pirmoje dalyje ir Komisijos ieškinio pirmajame pagrindė šios institucijos tvirtina, kad, grįždama ginčijamą reglamentą SESV 43 straipsnio 3 dalimi, o ne SESV 43 straipsnio 2 dalimi, Taryba pasirinko klaidingą teisinį pagrindą.
- 44 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad, kaip matyti iš SESV 43 straipsnio 2 dalies teksto, Parlamentas ir Taryba, spręsdami pagal įprastą teisėkūros procedūrą, turi priimti „nuostatas, kurių reikia bendros žemės ūkio ir žuvininkystės politikos tikslams pasiekti“.
- 45 Be to, pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, patvirtina priemones dėl kainų, rinkliavų, pagalbos ir kiekybinių apribojimų nustatymo ir žvejybos galimybių nustatymo ir paskirstymo.
- 46 Taip pat primintina, kad Sprendime *Parlamentas ir Komisija / Taryba* (C-103/12 ir C-165/12, EU:C:2014:2400) Teisingumo Teismas jau išdėstė savo nuomonę dėl SESV 43 straipsnio 2 ir 3 dalių atitinkamų taikymo sričių.
- 47 Bylose, kuriose buvo priimtas tas sprendimas, Teisingumo Teismo buvo prašoma patikrinti, ar Taryba galėjo pagrįstai, remdamasi SESV 43 straipsnio 3 dalimi, priimti 2011 m. gruodžio 16 d. Sprendimą 2012/19/ES dėl deklaracijos dėl žvejybos galimybių ES vandenyse suteikimo su Venesuelos Bolivarų Respublikos vėliava plaukiojantiems žvejybos laivams prie Prancūzijos Gvianos priekrantės vandenų esančioje išskirtinėje ekonominėje zonoje patvirtinimo Europos Sąjungos vardu (OL L 6, 2012, p. 8).
- 48 Nors faktinis ir teisinis kontekstas skyrėsi nuo konteksto nagrinėjamoje byloje, minėto sprendimo 50 punkte Teisingumo Teismas, be kita ko, nusprendė, jog priimant nuostatas pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį būtinai prieš tai įvertinti, ar šių nuostatų „reikia“ su bendra politika, reglamentuojama ESV sutartyje, susijusiems tikslams pasiekti, todėl toks priėmimas apima politinį sprendimą, kurį gali priimti tik Sąjungos teisės aktų leidėjas. Tačiau priimant priemones dėl žvejybos

galimybių nustatymo ir paskirstymo pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį toks vertinimas nebūtinai, nes tokios priemonės iš esmės yra techninio pobūdžio ir laikoma, kad jos priimamos įgyvendinant pagal SESV 43 straipsnio 2 dalį priimtas nuostatas.

- 49 Tuo remdamasis Teisingumo Teismas to paties sprendimo 78–81 punktuose padarė išvadą, kad priimdama Sprendimą 2012/19 pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį Taryba padarė klaidą. Iš tiesų, kadangi tuo sprendimu su Venesuelos vėliava plaukiojantiems laivams buvo suteikta galimybė naudotis Sąjungos vandenimis, o ne tik žvejybos galimybės, jam priimti reikėjo politinio sprendimo, priimamo pagal SESV 43 straipsnio 2 dalyje numatytą įprastą teisėkūros procedūrą.
- 50 Iš Sprendimo *Parlamentas ir Komisija / Taryba* (C-103/12 ir C-165/12, EU:C:2014:2400) matyti, kad priemonės, susijusios su tik Sąjungos teisės aktų leidėjo politiniu pasirinkimu, dėl jų būtinumo pasiekti su bendra žemės ūkio ir žuvininkystės politika susijusius tikslus turi būti grindžiamos SESV 43 straipsnio 2 dalimi.
- 51 Dėl to, kiek tai susiję su nagrinėjamomis bylomis, reikia patikrinti, ar SESV 43 straipsnio 3 dalies taikymo sritis turi apimti tik priemones, kurių tikslas – nustatyti ir paskirstyti žvejybos galimybes.
- 52 Šiuo klausimu, kaip nurodo Taryba, lygiagrečiai nereikia vertinti, kokias prerogatyvas ši institucija turi pagal minėtą 3 dalį dėl kompetencijos, kuri įgyvendinimo priemonių srityje jai suteikta pagal SESV 291 straipsnį.
- 53 Iš tiesų, kaip Teisingumo Teismas jau ne kartą yra pabrėžęs, kompetencija priimti tokius įgyvendinimo aktus bendrai suteikta Komisijai, o Tarybai, kaip nurodyta SESV 291 straipsnio 2 dalyje, ji „tinkamai pagrįstais konkrečiais atvejais“ ir šioje nuostatoje aiškiai numatytais konkrečiais atvejais, susijusiais su bendra užsienio ir saugumo politika, gali būti suteikta tik išimtinai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-133/06, EU:C:2008:257, 47 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir Sprendimo *Komisija / Parlamentas ir Taryba*, C-88/14, EU:C:2015:499, 30 punktą).
- 54 Todėl, nors pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį Tarybai suteikti įgaliojimai priimti, be kita ko, įgyvendinimo aktus atitinkamoje srityje, šie aktai negali būti paprasčiausiai prilyginti SESV 291 straipsnio 2 dalyje numatytiems aktams.
- 55 Be to, negalima sutikti su ieškovų argumentu, kad, atsižvelgiant į EB 37 straipsnio ir SESV 43 straipsnio 2 dalies paralelę, galima taikyti įprastą teisėkūros procedūrą, pastarojoje nuostatoje numatytą visai sričiai, kurią prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai apėmė šis 37 straipsnis.
- 56 Pastaruoju straipsniu, kuris prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai buvo daugelio aktų žemės ūkio ir žuvininkystės srityse priėmimo teisinis pagrindas, Tarybai buvo suteikta teisė, remiantis Komisijos pasiūlymu ir paprasčiausiai pasikonsultavus su Parlamentu, kvalifikuota balsų dauguma priimti aktus, kuriais siekiama užtikrinti, be kita ko, BŽP įgyvendinimą.
- 57 Tačiau vietoj to straipsnio dabar yra SESV 43 straipsnio 2 ir 3 dalys. Todėl paralelė, kurią Komisija daro tarp EB 37 straipsnio ir SESV 43 straipsnio 2 dalies, turi būti vertinama atsižvelgiant į pastarosios nuostatos ir SESV 43 straipsnio 3 dalies ryšį.
- 58 Šiuo klausimu pažymėtina, kad SESV 43 straipsnio 2 ir 3 dalimis siekiama skirtingų tikslų ir kiekviena iš jų turi konkrečią taikymo sritį, dėl to jos, grindžiant tam tikrų BŽP priemonių priėmimą, gali būti naudojamos atskirai, nes priimdama aktus pagal SESV 43 straipsnio 3 dalį Taryba turi veikti neviršydama savo kompetencijos ir prireikus laikydamasi teisės normų, jau nustatytų taikant SESV 43 straipsnio 2 dalį.

- 59 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad SESV 43 straipsnio 3 dalies taikymo sritis gali apimti priemones, kurios neapsiriboja žvejybos galimybių nustatymu ir paskirstymu, jeigu dėl šių priemonių nereikia daryti tik Sąjungos teisės aktų leidėjui pavesto politinio pasirinkimo, atsižvelgiant į tai, kad jų reikia su bendra žemės ūkio ir žuvininkystės politika susijusiems tikslams pasiekti.
- 60 Taigi remiantis būtent šiais svarstymais reikia patikrinti, ar Taryba pagrįstai pasirinko SESV 43 straipsnio 3 dalį kaip teisinį pagrindą ginčijamam reglamentui priimti.
- 61 Kaip matyti iš reglamento pasiūlymo COM(2012) 498 *final*, nagrinėjamu atveju ginčijamo reglamento tikslas yra pakeisti Reglamentą Nr. 1342/2008, siekiant patobulinti ir paašškinti pastarojo nuostatas.
- 62 Tokiomis aplinkybėmis prieš nagrinėjant ginčijamą reglamentu padarytų pakeitimų turinį reikia priminti teisinį Reglamento Nr. 1342/2008 kontekstą.
- 63 Kaip savo išvados 70 punkte pažymėjo generalinis advokatas, pagrindinis BŽP tikslas – tausius gyvųjų vandens išteklių naudojimas, subalansuotai atsižvelgiant į aplinkos, ekonominius ir socialinius aspektus.
- 64 Remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, Sąjunga laikosi atsargaus požiūrio, kai sudarydama daugiamečius planus priima konkrečias priemones, skirtas gyviesiems vandens ištekliams saugoti ir išsaugoti, tausiam jų naudojimui numatyti ir žvejybos poveikiui jūros ekosistemoms sumažinti.
- 65 Konkrečiai kalbant, viena vertus, minėto reglamento 5 straipsnyje numatyta, kad Taryba prioriteto tvarka priima tų žūklės rajonų daugiamečius atkūrimo planus, kuriuose ištekliai sumažėjo žemiau saugių biologinių ribų, kad leistų šiems ištekliams atsikurti ir pasiekti lygį, viršijantį šias ribas.
- 66 Kita vertus, to paties reglamento 6 straipsniu Tarybai leidžiama priimti daugiamečius valdymo planus, kad ištekliai būtų išlaikyti nepažeidžiant saugių biologinių ribų, kai jos pasiekiamos.
- 67 Reglamentas Nr. 1342/2008 atitinka šiuos teisinius rėmus. Priimtas remiantis EB 37 straipsniu, jis numato platų specialių apsaugos priemonių spektrą tausiam tam tikrų menkių išteklių valdymui paremti.
- 68 Remiantis šio reglamento 5 straipsniu, atkūrimo plano, kurį numato tas pats reglamentas, tikslas – užtikrinti menkių išteklių tausų naudojimą taikant didžiausio tausojamąją žvejybą užtikrinančio sužvejojtų žuvų kiekio principą, kartu išlaikant atitinkamą nagrinėjamų žuvų mirtingumo koeficientą.
- 69 Šiam tikslui pasiekti Reglamento Nr. 1342/2008 6–10 straipsniuose numatytos taisyklės, susijusios su kasmetinio BLSK nustatymo būdu, o šio reglamento 11–17 straipsniuose – taisyklės, susijusios su kasmetinių žvejybos pastangų apribojimais.
- 70 Konkrečiai kalbant, kiek tai susiję su nagrinėjamomis bylomis, šio reglamento 9 straipsnyje, pirma, reglamentuota speciali BLSK nustatymo tvarka, kai 7 ir 8 straipsniuose numatytos bendrosios BLSK nustatymo taisyklės negali būti taikomos dėl to, kad trūksta pakankamai tikslios ir reprezentatyvios informacijos. Kita vertus, to paties reglamento 12 straipsnyje numatytos išsamios taisyklės, kuriomis reglamentuojamas žvejybos pastangų paskirstymas kiekvienai valstybei narei.
- 71 Kaip matyti iš ginčijamo reglamento 3 konstatuojamosios dalies, Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetui atlikus menkių išteklių plano veiksmingumo mokslinį įvertinimą buvo nustatyta keletas su šio plano sudarymu ir veikimu susijusių problemų. Šis komitetas padarė išvadą, kad vargu, ar šio plano tikslų bus pasiekta per tam tikrą laikotarpį, kuris atitiktų 2002 m. Johanesburge įvykusio

pasaulio aukščiausiojo lygio susitikimo tvaraus vystymosi klausimais išvadas, jeigu nebus ištaisytos to paties plano modelio klaidos, kurios, be kita ko, susijusios su Reglamento Nr. 1342/2008 9 ir 12 straipsnių taikymu.

- 72 Kalbant konkrečiai apie minėtą 9 straipsnį pažymėtina, kad iš ginčijamo reglamento 4 konstatuojamosios dalies matyti, jog tame pačiame straipsnyje numatyto automatiško BLSK sumažinimo 25 % taikymo 2009–2012 m. laikotarpiu pasekmė buvo ta, kad nuo to laiko, kai įsigaliojo menkėms taikomas planas, atitinkamų rajonų BLSK buvo gerokai sumažinti, o toliau automatiškai taikant mažinimus minėtuose rajonuose būtų faktiškai sustabdyta menkių žvejybos veikla.
- 73 Todėl ginčijamu reglamentu buvo gerokai pakeista Reglamento Nr. 1342/2008 9 straipsnyje numatyta speciali menkių išteklių BLSK kasmetinio nustatymo tvarka, tam tikrais atvejais leidžiant, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 4 konstatuojamojoje dalyje, didesnę lankstumą nustatant ir skiriant žvejybos galimybes, kad būtų atsižvelgta į mokslines rekomendacijas kiekvienu atskiru atveju. Šis mechanizmas pakeičia automatišką BLSK sumažinimą, kuris Reglamente Nr. 1342/2008 iš pradžių buvo numatytas tais atvejais, kai trūkdavo pakankamai tikslios ir reprezentatyvios informacijos, jei bendrosios BLSK nustatymo taisyklės negali būti taikomos.
- 74 Kiek tai susiję su Reglamento Nr. 1342/2008 12 straipsniu, ginčijamo reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje taip pat konstatuojamas didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų didelis sumažinimas atitinkamuose rajonuose laikotarpiu nuo 2009 m. iki 2012 m. Remiantis šia konstatuojamąja dalimi, toliau automatiškai taikant metinių žvejybos pastangų sumažinimą nepavyktų pasiekti menkių išteklių plano tikslų, bet būtų daromas didelis ekonominis ir socialinis poveikis pagrindinius menkėms gaudyti skirtus žvejybos įrankius naudojantiems, tačiau daugiausia kitų rūšių žuvis (ne menkes) žvejojantiems laivyno segmentams.
- 75 Todėl taisyklės, susijusios su žvejybos pastangų apribojimais, buvo iš esmės peržiūrėtos – tai buvo padaryta, be kita ko, nustatius procedūrą, nukrypstančią nuo Reglamento Nr. 1342/2008 12 straipsnio 4 dalyje numatytos procedūros, susijusios su žvejybos pastangų nustatymu trūkstant duomenų.
- 76 Be to, pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1342/2008 9 straipsnio 2 dalis, pakeista ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 punktu, ir Reglamento Nr. 1342/2008 12 straipsnio 6 dalis, nustatyta ginčijamo reglamento 1 straipsnio 2 punkto b papunkčiu, suteikia Tarybai įgaliojimus priimti sprendimą netaikyti metinio BLSK patikslinimo arba žvejybos pastangų apribojimų šiose nuostatose numatytais atvejais.
- 77 Nors, kaip ginčijamo reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje nurodė Taryba, siekdama pateisinti rėmimąsi SESV 43 straipsnio 3 dalimi kaip teisiniu šio reglamento pagrindu, ginčijamo reglamento 1 straipsniu padaryti Reglamento Nr. 1342/2008 9 ir 12 straipsnių pakeitimai nedaro įtakos Reglamento Nr. 1342/2008 5 straipsnyje numatytam menkių išteklių atkūrimo daugiamečio plano tikslui, vien šios aplinkybės nepakanka padaryti išvada, kad šie pakeitimai pagrįstai galėjo būti priimti remiantis šia ESV sutarties nuostata.
- 78 Tuo tikslu, kaip nurodyta šio sprendimo 59 punkte, reikia patikrinti, ar priimant ginčijamą reglamentą dėl nagrinėjamų priemonių būtinumo pasiekti su BŽP susijusius tikslus nereikėjo daryti tik Sąjungos teisės aktų leidėjui pavesto politinio pasirinkimo, o tam būtų reikėję, kad tas reglamentas būtų priimtas remiantis SESV 43 straipsnio 2 dalimi.
- 79 Nagrinėjamu atveju Reglamento Nr. 1342/2008 9 ir 12 straipsnių pakeitimai, atlikti ginčijamu reglamentu ir aprašyti šio sprendimo 70–76 punktuose, priešingai, nei tvirtina Taryba, neapsiriboja vien žvejybos galimybių veiksmingo nustatymo ir skyrimo konkrečiomis aplinkybėmis kiekvienais metais reglamentavimu; jais siekiama pritaikyti bendrąjį BLSK nustatymo mechanizmą ir žvejybos pastangų apribojimus, kad būtų pašalinti trūkumai, susiję su ankstesnių automatiško sumažinimo taisyklių, kurios trukdė įgyvendinti menkių išteklių atkūrimo daugiamečio plano tikslus, taikymu.

- 80 Todėl minėtais pakeitimais apibrėžiami teisiniai rėmai, pagal kuriuos nustatomos ir skiriamos žvejybos galimybės. Taigi jie susiję su politiniu pasirinkimu, turinčiu ilgalaikį poveikį menkių išteklių atkūrimo daugiamečiam planui.
- 81 Iš to matyti, kad nagrinėjami pakeitimai yra nuostatos, kurių reikia su BŽP susijusiems tikslams pasiekti. Todėl šių pakeitimų priėmimas turėjo būti vykdomas pagal SESV 43 straipsnio 2 dalyje numatytą teisėkūros procedūrą.
- 82 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia pritarti Parlamento ieškinio vienintelio pagrindo pirmajai daliai ir pirmajam Komisijos ieškinio pagrindui.
- 83 Todėl ginčijamas reglamentas turi būti panaikintas ir nebūtina nagrinėti kitų Parlamento ir Komisijos ieškiniuose nurodytų pagrindų.

Dėl prašymo palikti galioti ginčijamo reglamento padarinius laiko atžvilgiu

- 84 Taryba ir Komisija, palaikomos Ispanijos Karalystės ir Prancūzijos Respublikos, prašo Teisingumo Teismo, jei jis panaikintų ginčijamą reglamentą, palikti galioti jo padarinius. Šiuo klausimu Komisija nurodo, kad šie padariniai turėtų būti palikti galioti protingą terminą, kuris neturėtų viršyti dvylikos mėnesių, skaičiuojant nuo kitų metų po šio sprendimo priėmimo sausio 1 d.
- 85 Pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą Teisingumo Teismas gali, jei mano, kad tai reikalinga, nurodyti, kurie panaikinto akto padariniai laikytini galutiniais.
- 86 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, atsižvelgiant į su teisiniu saugumu susijusius motyvus, tokio akto padariniai gali likti galioti, be kita ko, jei jo panaikinimas iš karto lemtų rimtus neigiamus padarinius atitinkamiems asmenims ir jei ginčijamo akto teisėtumas ginčijamas ne dėl jo tikslo ar turinio, bet dėl jo rengėjo kompetencijos trūkumo ar esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo priežasčių. Prie šių priežasčių priskiriama visų pirma klaida dėl ginčijamo akto teisinio pagrindo (žr. Sprendimo *Parlamentas ir Komisija / Taryba*, C-103/12 ir C-165/12, EU:C:2014:2400, 90 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 87 Šiuo atveju pažymėtina, kad ginčijamas reglamentas, remiantis jo 2 straipsniu, įsigaliojo kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* 2012 m. gruodžio 21 d.
- 88 Kadangi minėtu reglamentu siekiama užtikrinti žuvų išteklių apsaugą ir tausų naudojimą pagal BŽP, jei jis būtų panaikintas nedelsiant, tai galėtų turėti rimtų padarinių šios politikos įgyvendinimui ir atitinkamiems ūkio subjektams.
- 89 Šiomis aplinkybėmis egzistuoja svarbūs teisinio saugumo motyvai, dėl kurių Teisingumo Teismas gali tenkinti prašymą palikti galioti ginčijamo reglamento padarinius. Be to, svarbu pažymėti, kad nei Parlamentas, nei Komisija neginčijo šio reglamento teisėtumo dėl jo tikslo ar turinio, tad šiuo atžvilgiu nėra kliūčių, galinčių sutrukdyti Teisingumo Teismui nurodyti palikti galioti jo padarinius.
- 90 Todėl reikia palikti galioti šio reglamento padarinius, kol per protingą terminą, kuris negali viršyti dvylikos mėnesių, skaičiuojant nuo kitų metų po šio sprendimo paskelbimo sausio 1 d., įsigalios tinkamu teisiniu pagrindu, t. y. SESV 43 straipsnio 2 dalimi, pagrįstas naujas reglamentas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ⁹¹ Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Parlamentas ir Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Tarybos, o ši bylas pralaimėjo, ji turi jas padengti. Pagal šio reglamento 140 straipsnio 1 dalį į šias bylas įstojusios Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Lenkijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2012 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1243/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1342/2008, nustatantis menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiamečių planą.**
- 2. Palikti galioti Reglamento Nr. 1243/2012 padarinius, kol per protingą terminą, kuris negali viršyti dvylikos mėnesių, skaičiuojant nuo kitų metų po šio sprendimo paskelbimo sausio 1 d., įsigalios tinkamu teisiniu pagrindu, t. y. SESV 43 straipsnio 2 dalimi, pagrįstas naujas reglamentas.**
- 3. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**
- 4. Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika ir Lenkijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.